ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2022

Vyhlásené: 26. 02. 2022 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

55

ZÁKON

z 25. februára 2022

o niektorých opatreniach v súvislosti so situáciou na Ukrajine

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení zákona č. 222/1996 Z. z., zákona č. 117/1998 Z. z., zákona č. 252/2001 Z. z., zákona č. 416/2001 Z. z., zákona č. 261/2002 Z. z., zákona č. 515/2003 Z. z., zákona č. 479/2005 Z. z., zákona č. 568/2005 Z. z., zákona č. 335/2007 Z. z., zákona č. 445/2008 Z. z., zákona č. 514/2008 Z. z., zákona č. 172/2011 Z. z., zákona č. 395/2011 Z. z., zákona č. 345/2012 Z. z., zákona č. 128/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 177/2018 Z. z., zákona č. 73/2020 Z. z., zákona č. 9/2021 Z. z. a zákona č. 176/2021 Z. z. sa mení takto:

V § 3 ods. 2 sa slová „zdravia II. stupňa[1b])“ nahrádzajú slovami „zdravia II. stupňa,[1b]) hromadný prílev cudzincov na územie Slovenskej republiky“.

Čl. II

Zákon č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 606/2003 Z. z., zákona č. 207/2004 Z. z., zákona č. 1/2005 Z. z., zákona č. 692/2006 Z. z., zákona č. 643/2007 Z. z., zákona č. 451/2008 Z. z., zákona č. 75/2013 Z. z., zákona č. 305/2013 Z. z., zákona č. 495/2013 Z. z., zákona č. 131/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 198/2018 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 70/2019 Z. z. a zákona č. 393/2020 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 29 odsek 2 znie:

„(2) Vláda v súlade s rozhodnutím Rady Európskej únie vyhlási poskytovanie dočasného útočiska a zároveň určí začiatok, podmienky a skončenie poskytovania dočasného útočiska a vyčlení finančné prostriedky na úhradu výdavkov spojených s poskytovaním dočasného útočiska; vláda môže vyhlásiť poskytovanie dočasného útočiska aj bez rozhodnutia Rady Európskej únie.“.

2. V § 30 sa pred odsek 1 vkladá nový odsek 1, ktorý znie:

„(1) Konanie o poskytnutie dočasného útočiska sa začína vyhlásením cudzinca na policajnom útvare podľa odseku 2 o tom, že žiada o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky, ak v § 31 ods. 3 nie je ustanovené inak. Za cudzinca, ktorý nenadobudol plnoletosť, vyhlásenie podáva jeho zákonný zástupca alebo súdom ustanovený opatrovník; maloletý musí byť prítomný pri podávaní vyhlásenia. Konanie o poskytnutie dočasného útočiska sa nezačne, ak

a) vláda nevyhlásila poskytovanie dočasného útočiska,

b) vyhlásenie urobí cudzinec, ktorý je žiadateľom o udelenie azylu, azylantom, cudzincom, ktorému sa poskytla doplnková ochrana, odídencom alebo cudzincom, ktorý má na území Slovenskej republiky udelený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo je stále cudzincom žiadajúcim o poskytnutie dočasného útočiska, alebo

c) sa zistí, že vyhlásenie podala maloletá osoba.“.

Doterajšie odseky 1 až 5 sa označujú ako odseky 2 až 6.

3. V § 30 ods. 4 sa na konci pripája táto veta: „Cudzinec podľa odseku 1, ktorý má zabezpečené ubytovanie, nie je povinný dostaviť sa do záchytného tábora.“.

4. V § 31 ods. 1 sa vypúšťajú slová „po príchode do záchytného tábora“.

5. V § 31 ods. 1 písm. a) sa slovo „alebo“ na konci nahrádza čiarkou.

6. V § 31 ods. 1 písm. b) sa na konci bodka nahrádza čiarkou a pripája sa slovo „alebo“.

7. V § 31 sa odsek 1 dopĺňa písmenom c), ktoré znie:

„c) tak rozhodne vláda.“.

8. V § 31 sa za odsek 2 vkladajú nové odseky 3 a 4, ktoré znejú:

„(3) Dieťa narodené na území Slovenskej republiky cudzinke žiadajúcej o poskytnutie dočasného útočiska alebo odídenkyni, ktoré narodením nenadobudne štátne občianstvo Slovenskej republiky, považuje sa za cudzinca žiadajúceho o poskytnutie dočasného útočiska; konanie o poskytnutie dočasného útočiska sa začína narodením dieťaťa.

(4) Zákonný zástupca dieťaťa podľa odseku 3 je povinný do 60 dní odo dňa narodenia dieťaťa poskytnúť poverenému zamestnancovi ministerstva pravdivo a úplne všetky požadované údaje potrebné na rozhodnutie o žiadosti o poskytnutie dočasného útočiska, ktoré sa zaznamenajú v dotazníku podľa prílohy č. 3; ak tak neurobí, ministerstvo postupuje podľa § 31 ods. 7 písm. f).“.

Doterajšie odseky 3 až 10 sa označujú ako odseky 5 až 12.

9. V § 31 ods. 6 sa slová „15 dní“ nahrádzajú slovami „30 dní“ a slová „predstavený povereného“ sa nahrádzajú slovami „nadriadený vedúci zamestnanec[9])“.

10. V § 31 sa odsek 7 dopĺňa písmenom f), ktoré znie:

„f) zákonný zástupca nesplnil povinnosť podľa odseku 4.“.

11. V § 31 ods. 8 a 9 sa slová „odseku 5“ nahrádzajú slovami „odseku 7“.

12. V § 32 ods. 1 sa za písmeno d) vkladajú nové písmená e) a f), ktoré znejú:

„e) ak odídencovi udelil azyl[2]) alebo poskytol doplnkovú ochranu z dôvodu vážneho bezprávia iný členský štát Európskej únie,

f) ak odídencovi udelil pobyt bez časového obmedzenia iný štát,“.

Doterajšie písmená e) a f) sa označujú ako písmená g) a h).

13. V § 35 sa za slová „až 23b“ vkladajú slová „a 23d“.

14. V § 36 ods. 1 sa za slová „až 5“ vkladajú slová „a 23d“.

15. V § 36 ods. 1 sa na konci bodka nahrádza čiarkou a pripájajú sa tieto slová: „ak sa neposkytuje príspevok podľa § 36a.“.

16. Za § 36 sa vkladá § 36a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 36a
Príspevok za ubytovanie odídenca

(1) Vláda môže rozhodnúť o poskytovaní príspevku za ubytovanie odídenca (ďalej len

„príspevok“) prostredníctvom obce, v ktorej územnom obvode sa poskytuje odídencovi ubytovanie.

(2) Nárok na príspevok má osoba, ktorá v územnom obvode obce vlastní nehnuteľnosť slúžiacu na bývanie (ďalej len „prenajímateľ“), ak poskytne ubytovanie odídencovi a predloží obci zmluvu o poskytnutí ubytovania odídencovi. Príspevok sa poskytuje za každý deň ubytovania odídenca.

(3) Ministerstvo financií Slovenskej republiky poskytuje obci sumu zodpovedajúcu príspevku za kalendárny mesiac do 30 dní od doručenia zoznamu prenajímateľov podľa odseku 2.

(4) Obec je oprávnená vykonávať kontrolu nároku na poskytnutie príspevku podľa odseku 2.

(5) Vláda nariadením ustanoví

a) výšku jednotlivých príspevkov a dobu ich poskytovania,

b) náležitosti zmluvy podľa odseku 2,

c) ďalšie podmienky poskytovania finančných prostriedkov obci a poskytovania príspevku prenajímateľovi.“.

Čl. III

Zákon č. 69/2018 Z. z. o kybernetickej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 373/2018 Z. z., zákona č. 134/2020 Z. z. a zákona č. 287/2021 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 5 sa odsek 1 dopĺňa písmenom ag), ktoré znie:

„ag) rozhoduje o blokovaní škodlivého obsahu alebo škodlivej aktivity, ktorá smeruje do kybernetického priestoru Slovenskej republiky alebo z kybernetického priestoru Slovenskej republiky (ďalej len „blokovanie“) a zabezpečuje vykonanie tohto rozhodnutia alebo vykonáva blokovanie na základe žiadosti.“.

2. Za § 27a sa vkladajú § 27b a 27c, ktoré vrátane nadpisu nad § 27b znejú:

„Blokovanie

§ 27b

(1) Úrad z vlastnej iniciatívy rozhoduje o blokovaní, spôsobe blokovania a vykonáva blokovanie, ak § 27c neustanovuje inak.

(2) Rozhodnutie o blokovaní obsahuje najmä

a) identifikáciu úradu,

b) identifikáciu osoby, ktorá prevádzkuje infraštruktúru, na ktorej je blokovanie potrebné vykonať,

c) identifikáciu škodlivého obsahu alebo škodlivej aktivity,

d) dôvod blokovania,

e) spôsob blokovania,

f) lehotu na vykonanie blokovania, trvanie blokovania a možnosti jeho odblokovania,

g) poučenie.

(3) Škodlivým obsahom sa rozumie programový prostriedok alebo údaj, ktorý zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť kybernetický bezpečnostný incident. Škodlivou aktivitou sa rozumie akákoľvek činnosť, ktorá zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť kybernetický bezpečnostný

incident, podvodnú činnosť, odcudzenie osobných údajov alebo citlivých údajov, závažné dezinformácie a iné formy hybridných hrozieb.

(4) Úrad rozhodne o spôsobe blokovania podľa pravidiel blokovania tak, aby bolo účinné, účelné a primerané vo vzťahu k možným rizikám spojeným s blokovaním.

(5) Rozhodnutie o blokovaní doručí úrad osobe, ktorá prevádzkuje infraštruktúru, na ktorej je blokovanie potrebné vykonať a ktorá je povinná vykonať blokovanie, a zabezpečí jeho vykonanie; na riadne zistenie takejto osoby je úrad oprávnený požiadať o spoluprácu orgán verejnej moci alebo inú osobu, ktorá je povinná tejto žiadosti bezodkladne vyhovieť.

(6) Osoba, ktorá prevádzkuje infraštruktúru, na ktorej je blokovanie potrebné vykonať, je povinná na základe rozhodnutia o blokovaní zamedziť prevádzku spôsobom podľa rozhodnutia o blokovaní, inak blokovanie vykoná úrad; úrad je oprávnený požiadať o spoluprácu orgán verejnej moci alebo inú osobu, ktorá je povinná tejto žiadosti bezodkladne vyhovieť.

(7) Rozhodnutím o blokovaní nie sú dotknuté postupy riešenia kybernetického bezpečnostného incidentu a postupy orgánov činných v trestnom konaní. Rozhodnutie o blokovaní je preskúmateľné súdom a správna žaloba nemá odkladný účinok.

(8) Štátne orgány sú povinné bez meškania oznamovať úradu škodlivý obsah a škodlivé aktivity, ktoré zistia pri svojej činnosti.

(9) Rozhodnúť o blokovaní škodlivého obsahu alebo škodlivej aktivity možno len s platnosťou do 30. júna 2022.

§ 27c

(1) Úrad môže vykonať blokovanie aj na základe žiadosti subjektu podľa osobitného predpisu.[28c])

(2) Žiadosť o vykonanie blokovania musí obsahovať

a) identifikáciu úradu,

b) identifikáciu žiadateľa o výkon blokovania,

c) identifikáciu osoby, ktorá prevádzkuje infraštruktúru, na ktorej je blokovanie potrebné vykonať,

d) identifikáciu obsahu alebo aktivity, ktoré sa majú zablokovať,

e) dôvod blokovania, ktorým je vykonateľné rozhodnutie žiadateľa,[28c])

f) navrhovaný spôsob blokovania,

g) lehotu na vykonanie blokovania, trvanie blokovania a možnosti jeho odblokovania.

(3) Žiadateľ o blokovanie môže požiadať úrad o poskytnutie súčinnosti na riadne identifikovanie skutočností podľa odseku 2 pred podaním žiadosti o výkon blokovania.

(4) Žiadateľ o blokovanie je povinný na vykonávanie blokovania poskytnúť úradu potrebnú súčinnosť.

(5) Úrad vykoná blokovanie tak, aby bolo účinné, účelné a primerané vo vzťahu k možným rizikám spojeným s blokovaním.

(6) Úrad informuje žiadateľa o vykonanom blokovaní a o spôsobe jeho vykonania.

(7) Náklady spojené s výkonom blokovania na základe žiadosti žiadateľa a zodpovednosť za škodu spôsobenú blokovaním znáša žiadateľ. Zodpovednosť za škodu spôsobenú vykonaním blokovania znáša úrad.

(8) Úrad sa po dohode so žiadateľom môže v odôvodnených prípadoch odchýliť od navrhovaného spôsobu blokovania na zabezpečenie riadneho, efektívneho a účelného výkonu blokovania.

(9) Na vykonanie blokovania sa ustanovenia § 27b ods. 5 až 7 použijú primerane.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 28c znie:

„[28c]) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.“.

3. V § 32 sa odsek 1 dopĺňa písmenom i), ktoré znie:

„i) pravidlá blokovania.“.

4. V § 33 ods. 1 sa slová „§ 17, § 21 a § 27“ nahrádzajú slovami „§ 17, § 21, § 27 až 27c“.

Čl. IV

Zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení zákona č. 143/2002 Z. z., zákona č. 411/2002 Z. z., zákona č. 465/2002 Z. z., zákona č. 139/2003 Z. z., zákona č. 453/2003 Z. z., zákona č. 523/2003 Z. z., zákona č. 215/2004 Z. z., zákona č. 351/2004 Z. z., zákona č. 585/2004 Z. z., zákona č. 654/2004 Z. z., zákona č. 78/2005 Z. z., zákona č. 172/2005 Z. z., zákona č. 474/2005 Z. z., zákona č. 231/2006 Z. z., zákona č. 678/2006 Z. z., zákona č. 103/2007 Z. z., zákona č. 218/2007 Z. z., zákona č. 456/2007 Z. z., zákona č. 568/2007 Z. z., zákona č. 617/2007 Z. z., zákona č. 165/2008 Z. z., zákona č. 408/2008 Z. z., zákona č. 583/2008 Z. z., zákona č. 70/2009 Z. z., zákona č. 165/2009 Z. z., zákona č. 400/2009 Z. z., zákona č. 403/2009 Z. z., zákona č. 505/2009 Z. z., zákona č. 557/2009 Z. z., zákona č. 570/2009 Z. z., zákona č. 37/2010 Z. z., zákona č. 372/2010 Z. z., zákona č. 403/2010 Z. z., zákona č. 547/2010 Z. z., zákona č. 392/2011 Z. z., zákona č. 287/2012 Z. z., zákona č. 60/2013 Z. z., zákona č. 311/2013 Z. z., zákona č. 313/2013 Z. z., zákona č. 335/2014 Z. z., zákona č. 172/2015 Z. z., zákona č. 339/2015 Z. z., zákona č. 358/2015 Z. z., zákona č. 392/2015 Z. z., zákona č. 171/2016 Z. z., zákona č. 272/2016 Z. z., zákona č. 378/2016 Z. z., zákona č. 138/2017 Z. z., zákona č. 238/2017 Z. z., zákona č. 112/2018 Z. z., zákona č. 313/2018 Z. z., zákona č. 30/2019 Z. z., zákona č. 134/2020 Z. z., zákona č. 72/2021 Z. z., zákona č. 187/2021 Z. z., zákona č. 368/2021 Z. z. a zákona č. 395/2021 Z. z. sa mení takto:

§ 24a znie:

„§ 24a

Na Úrade vlády Slovenskej republiky sa zriaďuje fond vzájomnej pomoci na účel zmiernenia negatívnych následkov šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a na zmiernenie humanitárnej krízy v súvislosti s priamou vojenskou inváziou Ruskej federácie na zvrchovanom území Ukrajiny; fond nemá právnu subjektivitu. Príjmom fondu podľa prvej vety sú peňažné prostriedky od fyzických osôb alebo právnických osôb, ktoré sa vedú na samostatnom účte vedenom v Štátnej pokladnici. Príjmom fondu podľa prvej vety môžu byť aj prostriedky zo štátneho rozpočtu, ktoré budú vedené na samostatnom účte vedenom v Štátnej pokladnici. Na poskytnutie finančnej pomoci z fondu podľa prvej vety nie je právny nárok.“.

Čl. V

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Zuzana Čaputová v. r.

Boris Kollár v. r.

Eduard Heger v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.